

نقش مدیریت دانش در عملکرد فرآیند توسعه محصول جدید پژوهشی پیرامون شرکت‌های SME صنعت نرم‌افزار استان یزد

امیر مانیان^۱، عزت ا... اصغری زاده^۲، محمد دهقان بنادکی^{۳*}

چکیده: منشأ اصلی موفقیت در کسب مزیت رقابتی برای شرکت‌ها در آینده، توسعه‌ی موفق و مدامی محصولات جدید و بهبود یافته است. در سی سال اخیر پژوهش‌های زیادی بر روی اثربخشی فرآیندی‌ای توسعه‌ی محصول جدید انجام شده و مدل‌های گوناگونی جهت سیستماتیک کردن این فرآیندها ارایه شده است. در فرآیند توسعه‌ی محصول مقدار زیادی از دانش سازمانی ایجاد، ذخیره، بازیابی و مورد استفاده قرار می‌گیرد. از این‌رو بسیاری از پژوهشگران، این فرآیند را به شدت دانشی می‌دانند و داشتن سیستم مدیریت دانش را عامل مهمی در کاهش عدم اطمینان این فرآیند و موفقیت عملکرد محصولات جدید محسوب می‌کنند. در این مقاله نقش مدیریت دانش و عوامل کلیدی موفقیت در عملکرد فرآیند توسعه‌ی محصولات جدید نرم‌افزاری، بر اساس مطالعه شرکت‌های نرم‌افزاری استان یزد مورد بررسی قرار گرفته است. این پژوهش نوع پیمایشی همبستگی است که بر این اساس اطلاعات جمع‌آوری شده‌ی ۴۳ شرکت از طریق پرسشنامه، مورد تحلیل قرار گرفته است و نتایج دلیلی را مبنی بر رد فرضیه‌های سه گانه‌ی این پژوهش نشان نداد. در پایان پیشنهادهایی بر اساس نتایج حاصل ارایه شده است.

واژه‌های کلیدی: توسعه‌ی محصول جدید، مدیریت دانش، عوامل کلیدی موفقیت، صنعت نرم‌افزار، سازمان‌های کوچک و متوسط

۱. دانشیار گروه مدیریت فناوری اطلاعات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

۲. دانشیار گروه مدیریت صنعتی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

۳. کارشناس ارشد مدیریت کارآفرینی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۶/۰۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۰/۰۶/۲۶

نویسنده مسئول مقاله: محمد دهقان بنادکی

Email: md.dehghan@yahoo.com

مقدمه

در سی سال اخیر پژوهش‌های زیادی بر روی اثربخشی فرآیندهای توسعه‌ی محصول جدید انجام شده و مدل‌های گوناگونی جهت سیستماتیک کردن این فرآیندها ارایه شده است. از طرفی شاخص‌هایی به عنوان عوامل کلیدی موفقیت محصولات جدید توسط پژوهشگران معرفی شده است که برخی از آن‌ها بین نتایج این پژوهش‌های مشترک بوده و برخی نیز متناسب با نوع کسب و کار و محصول مورد مطالعه متفاوت است، به‌طوری‌که امروزه فهرستی گسترده از این عوامل در دسترس است. از زمان انتشار کتاب تأثیرگذار نوناکا و تاکوچی [۲۸] کمتر شکی باقی مانده است که مدیریت منظم و پیوسته در مورد دانش، یک فاکتور مهم در توسعه‌ی محصول به‌شمار می‌آید و فعالیت‌های دانشی در قلب فرآیندهای توسعه‌ی محصول جدید در نظر گرفته می‌شود. از این‌رو امروزه بسیاری از مدیران و صاحبان کسب و کار تمايل به تصمیم‌گیری درباره‌ی چگونگی توانمند ساختن مدیریت دانش یا همانگ کردن فعالیت‌های NPD شرکت‌شان از طریق ابزارهای مدیریت دانش هستند.

ترکیب مدیریت دانش و توسعه‌ی محصول جدید در کسب و کارهایی که ماهیت کار آن‌ها دانشی و فناورانه است موضوعیت بیشتری دارد. صنعت نرم‌افزار نیز حوزه‌ای جدید و در عین حال کاملاً دانش محور است که بیشترین مشکل در کسب و کار امروز را از لحاظ شکست در پروژه و بالا رفتن هزینه‌ها و زمان دارد و این مشکلات برای شرکت‌های بزرگ بیشتر هم است. برای حداقل کردن نرخ شکست، صنعت نرم‌افزار نیاز به آگاهی بیشتر از کنترل کیفیت و استفاده از ابزارهای تخمین و برنامه‌ریزی و همچنین جمع‌آوری و نگهداری اطلاعات گذشته از پروژه‌های پیشین دارد [۲۰].

از این‌رو با توجه به افزایش تعداد متخصصان نرم‌افزار و رشد روز افزون کسب و کارهای این حوزه در کشورمان و پیش‌بینی روند آینده‌ی محصولات نرم‌افزاری، این تحقیق بدنبال بررسی وضعیت محصولات جدید نرم‌افزاری از لحاظ عملکرد و موفقیت

آنها در بازار و همچنین بررسی نقش عوامل مرتبط با مدیریت دانش در موفقیت این محصولات و فرآیند تولید آنها است.

در بخش اول این پژوهش به مرور ادبیات موضوع و پیشینه‌ی پژوهش در زمینه‌های توسعه‌ی محصول جدید، عوامل کلیدی موفقیت در فرآیند توسعه‌ی محصول، مدیریت دانش و همچنین صنعت نرم‌افزار و محصولات نرم‌افزاری پرداخته شده است. سپس با توجه به طراحی پرسشنامه‌ی پژوهش، اطلاعات حاصل از گردآوری داده‌ها و تحلیل آنها یافته می‌شود و در خاتمه نیز نتایج پژوهش و پیشنهادهای مطرح شده ارایه شده است.

بیان مسئله

صنعت نرم‌افزار و رشته‌ی مهندسی نرم‌افزار هنوز جوان و در حال رشد است. در بررسی مسیر تکامل مهندسی نرم‌افزار، پژوهه‌های موفقی را می‌توان نام برد اما موارد زیادی هم از شکست این پژوهه‌ها به چشم می‌خورد. فرآیند تولید نرم‌افزار، بسیار پویا و تأثیرپذیر از ریسک است، چیزی که در میان بسیاری از صنایع دیگر (به غیر از صنایع حوزه‌ی فناوری‌های برتر) کمتر به چشم می‌خورد. در سال‌های اخیر فرآیند توسعه‌ی محصولات جدید در صنعت نرم‌افزار بر پایه‌ی مدل‌ها، روش‌ها و استانداردهای ویژه‌ای تدوین شده و پژوهشگران و متخصصان این صنعت سعی در ساختارمند کردن این فرآیند نموده‌اند. واقعیت این است که امروزه امکان دسترسی به تجارب دیگران، به لطف اینکه کسانی این دستاوردها را ثبت و سازماندهی نموده‌اند، وجود دارد. از این‌رو بهره‌گیری از روش‌ها و متدهای استاندارد در ثبت و نگهداری تجربیات افراد و برقراری مکانیزم‌هایی در جهت افزایش تعاملات آنها به منظور انتشار دانش ضمنی و تجربیاتشان به دیگران کمک زیادی به بالا رفتن نرخ موفقیت محصولات و درنتیجه رشد کسب و کارهای این صنعت می‌شود. در سال‌های اخیر، استان یزد با رشد چشمگیری از تعداد کسب و کارهای تولید کننده‌ی نرم‌افزار روبرو بوده است و این روند افزایشی ادامه خواهد داشت. اغلب شرکت‌های فعال در این حوزه، SME بوده و سابقه فعالیت کمتر از یک دهه را دارند. مهم‌ترین مشکلاتی که این شرکت‌ها با آن روبرو هستند، ریشه در مباحث بازاریابی و فروش محصولات

تولید شده‌ی آن‌ها دارد که علت اصلی آن را می‌توان در چند دسته‌ی اصلی بیان کرد که عبارتند از: حرفه‌ای نبودن در مطالعه‌ی بازار و تولید مشتری مدار، سطح پایین دانش فنی، سطح پایین نوآوری در محصولات، حرفه‌ای نبودن در مدیریت کسب و کار، مدیریت ضعیف منابع انسانی بهویژه تشکیل پایدار تیم‌های کاری متخصص. بنابراین با توجه به مباحث گفته شده، می‌توان این مشکلات را به‌طور کلی در قالب فرآیند توسعه‌ی محصول و مدیریت کردن دارایی‌های دانشی این شرکت‌ها مورد بررسی قرار داد.

از این رو مسئله‌ی اصلی این پژوهش بررسی نقش عوامل کلیدی موفقیت در عملکرد فرآیند توسعه‌ی محصول و همچنین بررسی تأثیر این عوامل بر ایجاد منابع دانش طی یک فرآیند مدیریت دانش با محوریت بررسی شرکت‌های SME فعال در صنعت نرم‌افزار استان فارس است.

ادیبات پژوهش

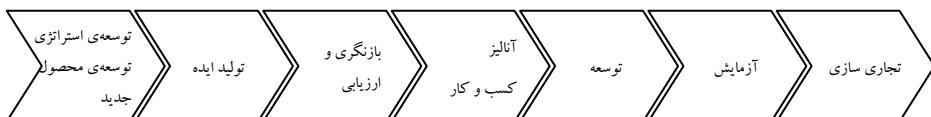
۱. توسعه‌ی محصول جدید

توسعه‌ی محصول جدید فرآیندی است که در آن محصول یا خدمتی جدید به بازار عرضه می‌شود. موفقیت این فرآیند را می‌توان با تعریف شاخص‌هایی که نشان دهنده‌ی میزان این موفقیت یا عدم موفقیت است، اندازه‌گیری کرد. اصطلاح توسعه‌ی محصولات جدید، هم در مورد محصولاتی که به‌طور کلی در دنیا جدید هستند و هم در مورد اعمال حداقل بهبود و تغییر در محصولات موجود به کار می‌رود. امروزه عمر بازار محصولات در حال کاهش است و پیش‌بینی می‌شود که نرخ توسعه‌ی محصولات در هر پنج سال دو برابر شود. در نتیجه، محصولات جدیدی که نیازها و خواسته‌های مشتریان را برآورده سازند و از آن فراتر روند، عاملی کلیدی در حفظ و بهبود مزیت رقابتی به‌شمار می‌روند.

یکی از بیشترین تأثیرها بر نحوه‌ی رویکرد شرکت‌های غربی در زمینه‌ی توسعه‌ی محصول، از مفهوم توسعه یافته توسط ناسا در دهه‌ی ۱۹۶۰ ناشی شد که به مدیریت در مقیاس بزرگ برای انجام ساده‌تر پروژه‌های پیچیده‌ی دفاعی می‌پرداخت. نسخه‌ی ابتدایی آن که برنامه‌ریزی پروژه تقسیم شده نامیده می‌شد به توضیح رویکردی متوالی مشتمل از چهار فاز می‌پردازد: ۱) آنالیز

اولیه (فاز اول)، (۲) تعریف (فاز دوم)، (۳) طراحی (فاز سوم)، (۴) عملیات (فاز چهارم)، به علاوه هدایجاد نقاط بازرسی، که انتقال نیافتن اشتباه به فاز بعدی را تضمین می‌نمود.

یک مطالعه‌ی تأثیرگذار دیگر، که نه تنها به فرآیند توسعه بلکه به طور کلی به محصول جدید توجه می‌نمود، توسط بوزآلن و همیلتون [۸] ارایه شده است. هنگامی که آن‌ها سرگرم پژوهش در مورد نحوه‌ی تعریف مراحل توسعه‌ی محصول بودند، مراحل زیر را یافتند:

نمودار ۱. فرآیند توسعه‌ی محصول جدید

اگر مراحل بیشتری مدنظر باشد، می‌توان مراحل بالا را ریزتر نمود. برای نمونه، کوپر ارایه کننده‌ی ۱۳ مرحله در یک مدل است که در نتیجه‌ی جدا سازی فعالیت‌هایی نظری پژوهش‌های بازار و آنالیز کسب و کار است [۱۵].

۲. عوامل موققیت پروژه‌های NPD

بسیاری از شرکت‌ها به منظور موققیت NPD، رویکردی سیستماتیک را جهت ارزیابی فرآیند توسعه‌ی محصولات از ابتدای شروع برنامه‌ی توسعه تا پس از مرحله‌ی عرضه به بازار به طور منظم و دقیق به کار می‌گیرند. مسئله‌ی اصلی این است که چه چیزی را باید اندازه‌گیری و ارزیابی کرد تا بتوان نتایج معناداری از آن‌ها استخراج نمود تا در فرآیند بهبود توسعه‌ی محصولات قابل استفاده باشد. شناسایی موققیت و شکست محصولات، کار آسانی نیست؛ زیرا یک محصول ممکن است در یک بخش، موفق و در عین حال، در بخش دیگر ناموفق باشد.

مطالعه‌های گوناگونی [۱۳][۲۴] که در زمینه‌ی توسعه‌ی محصول جدید انجام گرفته است عوامل اصلی موققیت پروژه را تعریف کرده‌اند. برخی از این عوامل عبارتند از: فرآیند ساختارمند توسعه‌ی محصول جدید، اهداف مشخص، تعریف محصول، دیدگاه بلندمدت (داشتن برنامه برای آینده)، رهبران قوی و توانمند، درک و اطلاع از بازار،

پشتیبانی مدیریت ارشد و دخیل بودن مشتری در فرآیند و اهمیت دادن به او. تیم توسعه نیز در موفقیت توسعه‌ی محصول جدید مهم است. تیم باید دارای چشم‌اندازی اشتراکی و شفاف باشد [۲۴]. چگونگی شکل گیری تیم و ترکیب آن نیز بسیار مهم است [۱۳][۲۲]. علاوه‌بر این، ارتباطات نیز فاکتوری مهم است. تیم نیاز دارد تا یک رابطه‌ی خوب با مدیریت ارشد داشته باشد. تیم باید قابلیت انعطاف نسبت به تغییرات احتمالی را در محصول و ویژگی‌ها ایش داشته باشد. اعضای تیم نیز باید دارای مهارت و انگیزه‌ی کافی باشند [۲۲]. مطالعه‌ای دیگر که توسط کنسرسیوم وایس [۳۱] انجام شد ۱۰ عامل را در موفقیت محصول شناسایی کرد. ارنست [۱۴] نیز طی مطالعه‌ای بر روی پژوهش‌های انجام شده بر روی شناسایی عوامل موفقیت فرآیند NPD انجام داد. نتایج این پژوهش در قالب جدول ۱ نشان داده شده است.

۳. مدیریت دانش

در محیط رقابتی امروز، نیاز سازمان‌ها به دارایی‌های دانشی نسبت به گذشته، شدت چشمگیری یافه است. غیر قابل تقلید بودن، کمیاب بودن، ارزشمند بودن و غیر قابل جایگزین بودن از ویژگی‌های این دارایی‌های دانشی؛ همراه با ظهور رویکردها و مفاهیمی چون مدیریت دانش، سرمایه فکری و دارایی نامشهود، همگی گویای اهمیت فراینده منابع دانشی در سازمان‌ها هستند [۱].

دانش عبارت است از بهره‌گیری کامل از داده و اطلاعات در آمیخته با مهارت‌ها، شایستگی‌ها، عقاید، ادراکات، تعهدات و انگیزه‌های درونی انسانی. دانش در قالب عقاید، قضاوتهای روابط، دیدگاه و مفاهیم عرضه می‌شود و خود اساس و پیش برنده اقتصاد فرآصنعتی است [۲۳]. چالش اصلی سازمان‌ها در که مدیریت دانش و چگونگی پیاده‌سازی آن است. امروزه بزرگ‌ترین آرزوی سازمان‌ها تعریف یک سیستم مدیریت دانش مناسب و اداره آن به یک روش موفق است [۳]. مشهورترین دسته‌بندی که از دانش ارایه شده است، آن را به دو بخش، دانش ضمنی و صریح تقسیم می‌کند [۹]. دانش ضمنی دانشی است که به وسیله‌ی فرآیندهای فردی داخلی به دست می‌آید و در وجود خود شخص

ذخیره می‌شود. بعضی اوقات چنین دانشی را با عنوانی مانند تجربه، بازتاب، استعداد فردی یا درون‌گرایی تعریف می‌کنند [۶] این دانش ساختار نیافته است و مبتنی بر مستندات ملموس و عینی نیست. دانش صریح دانشی است که در یک وسیله مکانیکی یا تکنولوژیکی، از قبیل اسناد یا پایگاه‌های اطلاعاتی ذخیره می‌شود [۶]. از نظر داونپورت و پروسак [۱۹]، مدیریت دانش مجموعه‌ای از فرآیندها برای فهم و به کارگیری منبع استراتژیک دانش در سازمان است. مدیریت دانش رویکردی ساخت‌یافته است که رویه‌هایی را برای شناسایی، ارزیابی، سازماندهی، ذخیره و به کارگیری دانش به منظور تأمین نیازها و اهداف سازمان برقرار می‌سازد [۵].

مدیریت دانش بیشتر از آنکه یک فناوری یا محصول باشد یک متدولوژی است. امروزه فناوری اطلاعات عنصری بسیار مهم برای موفقیت یک سیستم مدیریت دانش محسوب می‌شود. مدیریت دانش به وسیله‌ی فناوری اطلاعات تسهیل می‌شود اما خود فناوری اطلاعات، مدیریت دانش نیست. از آن جایی که خود دانش به روش‌های مختلف تعریف می‌شود، تعاریف ارایه شده از مدیریت دانش بسیار متفاوت است. برخی از تعاریف بر فرآیند مدیریت دانش تمرکز دارند و برخی دیگر بر هدف مدیریت دانش تمرکز می‌کنند [۴].

۴. رابطه مدیریت دانش و توسعه‌ی محصول جدید

بیش از سی سال است که پژوهش‌هایی در جهت نشان دادن عوامل و فاکتورهای تأثیرگذار بر اثر بخشی توسعه‌ی محصول جدید در حال انجام است [۸][۱۵][۱۷][۳۶]. امروزه فهرستی گسترده از این عوامل در دسترس است. از زمان انتشار کتاب تأثیرگذار نوناکا و تاکوچی [۲۸]، کمتر شکی باقی مانده است که مدیریت منظم و پیوسته در مورد دانش، فاکتوری مهم در توسعه‌ی محصول بهشمار می‌آید. فعالیت دانشی در قلب فرآیندهای توسعه‌ی محصول جدید نهفته است. در انواع مدل‌های NPD، مقدار قابل توجهی از دانش سازمانی به صورت توزیعی است و نه تمرکزگرا و همچنین مقداری از آن به صورت ضمنی است و در ذهن کارمندان ماهر است [۷][۲۱][۳۵]. بنابراین روش‌ها و تجربیات مدیریت دانش بر چگونگی ایجاد، انباست، دسترسی و ترکیب دوباره‌ی اطلاعات در فرآیند توسعه‌ی

محصول جدید هم از لحاظ تکنیکی و هم از لحاظ روش و رویه می‌پردازد. مقدار قابل‌توجهی از دانش در فرآیند NPD مانند دانش طراحی استراتژیک، دانش تاکنیک‌ها و روش‌های طراحی، به‌طور اساسی ضمنی است. از این‌رو چندین پژوهشگر، NPD را فعالیتی به‌شدت دانشی معرفی کرده‌اند [۱۹][۲۵][۲۸][۳۲].

کورت [۱۸] سه مقوله‌ی دانشی را که طراحان تولید در فرآیند توسعه‌ی محصول از آن‌ها استفاده می‌کنند دانش عمومی، دانش تخصصی و دانش مربوط به روش بیان می‌کند. کلارک و ویل رایت [۱۱] اشاره داشتند که استراتژی توسعه‌ی محصول جدید یک رویه‌ی پردازش اطلاعات است و به عبارت دیگر، داشتن مدیریت دانش به شیوه‌ای خوب و منظم است. کلارک و همکاران [۱۰] دریافتند که استراتژی توسعه‌ی محصول جدید بستگی زیادی به یکپارچگی دانش دارد.

جدول ۱. پژوهش‌های کاربردی در زمینه فرآیند توسعه محصول جدید [۱۴]

سال	پژوهشگر	تعداد نمونه	فاكتور موقيت	يافته‌ها/نتاب
۱۹۹۷	رابشن و همکاران	۱۰۳	موقيت فني، موقيت اقتصادي، موقيت فني و اقتصادي	۱- ساختار، فرآيند پروژه از جنبه سطح برنامه‌ریزی پروژه، شفاقت در ايجات عملکردي ۲- دسترسی به اطلاعات فنی ۳- دسترسی به اطلاعات بازارهای بالقوه
۱۹۸۷b.c	کوبر و کلينشيت	۱۲۵	عملکرد مالي، پنجه فرست، سهم بازار	شفاقت در تعیین بازار هدف، تعریف صحیح خواسته‌ها و نیازهای مشتریان، تعریف صحیح مفهومی محصول، تعریف صحیح مشخصات و مزاومات محصول
۱۹۸۹	دي برنتاني	۲۷۶	کاهش ۱۶ متفیر موقيت به ۴ متفير: سهم بازار و فروش، رقابت پذيری ساير تقويت کننده‌ها، عملکردن هزینه‌اي	رويکرد قوي به بازار و مشتری، وجود فرآيند توسعه محصول جدي
۱۹۹۴	پاري و سونجك	۲۵۸	انتخاب بروزه‌های موافق و ناموافق توسيع ميران توسيع محصول	۱- کارابي فرآيند توسعه محصول از جنبه‌های توسيع محصول، تحقيقات بازار، ارزيزابي اوليه بازار، آزمایش اوليه، تحليل مالي ۲- اطلاعات به دست آمدده در طلي فرآيند توسعه محصول جدي از جنبه‌های: آگاهي از نيازها خواسته و مشخصات مورد نظر مشتريان، آگاهي از اندمازه بازار مشتريان، آگاهي از اندمازه بازار
۱۹۹۵	آتوآهن گيمما	۲۷۵	عملکرد بازارهاي عملکرد پروژه	رويکرد بازار در رابطه با جمع اوري و استفاده از اطلاعات بازار، توسيع استراتژي بازار محور، پذيره‌گاري استراتژي بازار محور
۱۹۹۵b	کوبر و کلينشيت	۱۰۳	نخ موقيت، نخ سودده، نخ موقيت فني، سهم بازار داخلی، تأثير بنگاه، اثريختي زمان، به موقع بوند بروزه	کيفيت فعالیت‌های بازاریابی، کيفيت فعالیت‌های فني کيفيت ورود به بازار، فعالیت‌های پيش از توسيع محصول (مقامات)، تعریف موافق و سریع محصول
۱۹۹۷	کالاتون و همکاران	۱۴۲	انتخاب بروزه‌های موافق و ناموافق از منظر توسيع فعالیت‌های مقدماتی بازاریابی، توسيع فعالیت‌های مقدماتی فني، فعالیت‌های بازاریابی، فعالیت‌های فني سودآوري	توسيع فعالیت‌های مقدماتی بازاریابی، توسيع فعالیت‌های فني مويقت کلي، مويقت نسي، مويقت در بازار، مويقت مالي، دستنداني شركت به دو دسته: بهترین‌ها و مابقی به اساس ۴ شاخص
۱۹۹۷	گريفن	۳۸۳	اجماع باسخ هندگان بر روی موقيت يا شکست	هم ترين تفاوت‌ها ميان بهترین‌ها و مابقی شرکت: مويقت مالي، دستنداني شركت به دو دسته: وجود فرآيند رسمي توسيع محصول جدي بهترین‌ها و مابقی به اساس ۴ شاخص
۱۹۹۷	سودر و همکاران	۱۵۰	اجماع باسخ هندگان بر روی موقيت يا شکست	کارابي فعالیت‌های بازاریابی در طلي فرآيند NPD کارابي فعالیت‌های فني در طلي فرآيند NPD مهارت‌های بازاریابی
۱۹۹۹	بالبرتین و همکاران	۲۰۸	بيان بروزه‌های موافق و ناموافق توسيع پاسخ دهندگان	مهارت خوب در بازاریابي و طراحی پيش‌بیني دقیق بازار و خواسته‌های مشتریان

موران [۲۶] می‌گوید کسب و کاری که قابلیت خوبی در جذب اطلاعات بازار دارد، می‌تواند عدم ثباتش در بازار را کاهش دهد که این امر را مدیریت دانش خارجی می‌نامند و به طور نسبی از شناس موفقیت بالاتری برخوردار هستند. بنگاه‌هایی که از روش‌های درست مدیریت دانش استفاده می‌کنند، کارایی و عملکرد توسعه‌ی محصول جدید آنها بهتر و بیشتر است.

۵. صنعت نرم‌افزار و محصولات نرم‌افزاری

صنعت نرم‌افزار و رشته‌ی مهندسی نرم‌افزار هنوز جوان و در حال رشد است. این رشته‌ی مهندسی در سال‌های اواخر دهه‌ی ۱۹۵۰ ایجاد شد، اما زمان زیادی طول کشید تا در سال‌های ۱۹۶۸ و ۱۹۶۹ به عنوان یک حرفه مشخص شد.

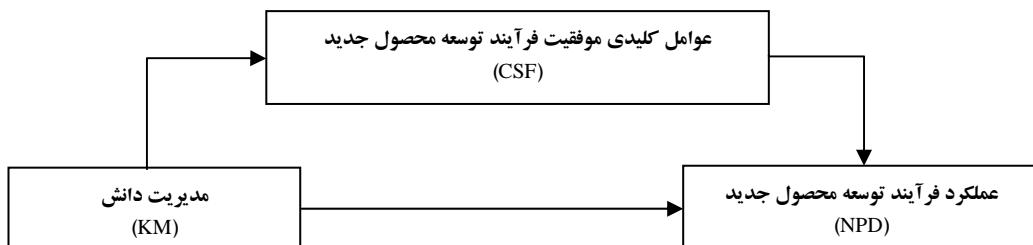
مشکل عمدۀ در پروژه‌های نرم‌افزاری که به بحران منجر می‌شود، اتلاف بودجه و ایجاد تأخیر در زمان اتمام آنها است. در یک پژوهش گفته شده است که ۲۰ درصد از تمام پروژه‌های نرم‌افزاری بزرگ شکست خورده و متوقف می‌شوند و ۶۷ درصد آنها با تأخیر انجام شده یا بودجه‌ی بیشتری را جهت اتمام مصرف می‌کنند [۲۰]. مطالعه‌ی دیگری نیز بیان می‌کند، به دلیل برآورده کردن نیازهای مشتریان مختلف، محصولات تولیدی با نیازهای مشتریان هم خوانی و مطابقت ندارد [۱۲]. پروژه‌های نرم‌افزاری موفق اغلب آن‌هایی هستند که طبق زمان‌بندی و بودجه‌ی تعیین شده به اتمام برسند و به اهداف خود نیز دست یابند [۲۰][۳۳]. از دیگر مشخصه‌های یک پروژه موفق، قابلیت اطمینان، قابلیت نگهداری و دستیابی به رضایت مشتریان آن نرم‌افزار است [۲۹]. معمول‌ترین تعریف از پروژه‌ی موفق نرم‌افزاری توسط گروه استندیش ارایه شده است که می‌گوید پروژه باید به اهداف بودجه‌ای، زمان تحویل و اهداف تجاری خود دست یابد [۳۳].

چارچوب نظری

۱. مدل پیشنهادی پژوهش

مدل پیشنهادی این پژوهش در نمودار ۲ نمایش داده شده است. در این پژوهش متغیر NPD متغیر وابسته است که متغیرهای مستقل آن KM و CSF است. به عبارت دیگر در این مدل،

تغییرات عملکرد فرآیند توسعه محصولات جدید نرم افزاری وابسته به کارگیری مدیریت دانش در سازمان و همچنین سطح برآورده شدن عوامل کلیدی موفقیت فرآیند توسعه محصول در نظر گرفته شده است که این رابطه از طریق فرضیه ۱ و ۲ پژوهش آزمون می‌شود. از طرفی دیگر متغیر CSF نیز به عنوان یک متغیر وابسته به متغیر مستقل KM در نظر گرفته شده که این رابطه نیز از طریق فرضیه ۳ پژوهش آزموده خواهد شد.

نمودار ۲. مدل پیشنهادی پژوهش

۲. فرضیه‌های پژوهش

به منظور پی بردن به رابطه‌بین تغییرات متغیرهای پژوهش که همزمان اندازه‌گیری شده‌اند، تحلیل رابطه‌ی همزمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد و برای پی بردن به میزان این رابطه، شاخص‌های همبستگی به کار برده می‌شود. بر این اساس فرضیه‌های پژوهش به صورت زیر تعریف می‌شود:

۱. فرضیه اول: بین موفقیت در عملکرد فرآیند توسعه محصول جدید(NPD) و عوامل کلیدی موفقیت(CSF) این فرآیند رابطه معناداری وجود دارد.
۲. فرضیه دوم: بین موفقیت در عملکرد فرآیند توسعه محصول جدید(NPD) و مدیریت دانش(KM) سازمانی رابطه‌ی معناداری وجود دارد.
۳. فرضیه سوم: بین مدیریت دانش(KM) و عوامل کلیدی موفقیت فرآیند(CSF) توسعه محصول جدید رابطه‌ی معناداری وجود دارد.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی است. پژوهش توصیفی به مجموعه روش‌های اسلامی شود که هدف آن‌ها توصیف شرایط یا پدیده‌های مورد بررسی است. از طرفی پژوهش پیمایشی همبستگی یکی از انواع پژوهش‌های توصیفی، در پژوهش حاضر استفاده شده است.

۱. روش گردآوری اطلاعات

جمع‌آوری اطلاعات جهت بررسی سؤال‌های این پژوهش از طریق پرسشنامه کتبی است که سؤال‌های پرسشنامه جهت اندازه‌گیری متغیرهای سه‌گانه‌ی پژوهش به سه قسم تقسیم شده است. گفتنی است، سؤال‌های پرسشنامه بر اساس مقیاس پنج رتبه‌ای لیکرت اندازه‌گیری شده است. جدول ۲ نشان دهنده متغیرهای پژوهش، فاکتورهای اندازه‌گیری آن‌ها و تعداد سؤال‌های طراحی شده مرتبط با فاکتورهای گفته شده است.

جدول ۲. متغیرها، ابعاد اندازه‌گیری و تعداد سؤال‌های پژوهش

KM	CSF	NPD	متغیر
ارزیابی وضعیت مدیریت دانش در سازمان	عملکرد (موقعیت) عوامل کلیدی موفقیت فرآیند فرآیند توسعه محصول توسعه محصول جدید	شرح متغیر جدید	
رهبری سازمان (۱)			
ارزیابی دانش در سازمان (۱)	استراتژی شرکت (۱)		
فرآیندهای مدیریت دانش (۱)	بازار/مشتری (۲)		
به کارگیری دانش ضمنی (۱)	ساختار سازمانی (۲)	سود (۱)	
فرهنگ/ساختار سازمانی در راستای مدیریت دانش (۱)	مدیریت پروژه (۳)	زمان (۱)	
بهره‌برداری از دانش (۱)	نیروی انسانی (۱)	هزینه (۱)	بعاد اندازه‌گیری متغیر
افراد متخصص مدیریت دانش در سازمان (۱)	کیفیت و نوآوری (۲)		
زیر ساخت تکنولوژیک بهره‌گیری از مدیریت دانش (۱)			

* اعداد درج شده در داخل پرانتز نشان دهنده تعداد سؤال‌های طراحی شده جهت اندازه‌گیری ابعاد متغیرها است.

هر یک از متغیرهای پژوهش بر اساس روش میانگین وزنی امتیازات داده شده به سؤال‌های هر متغیر محاسبه شده است.

۲. جامعه‌ی آماری و نمونه‌ی پژوهش

جامعه‌ی مورد بررسی این پژوهش کلیه‌ی شرکت‌های کوچک و متوسط تولید کننده‌ی نرم‌افزار در استان یزد هستند که دارای ویژگی‌هایی از قبیل: حداقل دو سال سابقه‌ی

تأسیس؛ حداقل یک محصول نرم افزاری به بازار عرضه کرده باشند؛ فعال بودن در زمان انجام پژوهش و تعداد پرسنل آنها زیر ۵۰ نفر باشد.

پس از استخراج نام و مشخصات کلیه‌ی شرکت‌های نرم افزاری، ۸۹ شرکت شناسایی شد که ۵۴ شرکت شرایط پژوهش حاضر را داشتند.

با توجه به اینکه تعداد اعضای جامعه محدود هستند، اقدام به نمونه‌گیری نشده است [۲]. به عبارت دیگر در این پژوهش به جای انتخاب نمونه‌ی تصادفی، از روش سرشماری استفاده شده است.

۳. مشخصات عمومی جامعه

جدول ۳. مشخصات عمومی جامعه مورد مطالعه

تعداد محصولات شرکت‌ها				تعداد پرسنل شرکت‌ها				سابقه کار شرکت‌ها		
درصد	فرآوانی	محصول	درصد	فرآوانی	نفرات	درصد	فرآوانی	سال		
۸۶	۳۷	۵-۱	۲۶	۱۱	۵-۱	۵۸	۲۵	۵-۲		
۷	۳	۱۰-۶	۴۳	۱۹	۱۰-۶	۳۷	۱۶	۱۰-۶		
۷	۳	۱۰>	۲۶	۱۱	۲۰-۱۱	۵	۲	۱۰>		
۱۰۰	۴۳	جمع	۵	۲	۵-۲۱	۱۰۰	۴۳	جمع		
			۱۰۰	۴۳	جمع					

همانطور که مشاهده می‌شود، اکثر شرکت‌های مورد مطالعه جوان و در اندازه‌ی کوچک و خرد هستند؛ بنابراین تعداد محصولات تولید شده توسط آنها در طول مدت فعالیتشان کمتر از ۵ محصول است.

۴. اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش

در این بخش به تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده پرداخته می‌شود. کلیه‌ی داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و در تحلیل داده‌ها از دو روش آمار توصیفی و آمار استباطی استفاده شده که نتایج آن در ادامه بیان می‌شود. با توجه به این که نتایج آزمون کولموگروف - اسمیرنف نرمال بودن توزیع داده‌های مربوط به هر یک متغیرهای پژوهش را تأیید نموده، از روش تحلیل همبستگی و به وسیله‌ی نرم افزار

آماری SPSS فرضیه‌های پژوهش مورد آزمون قرار گرفته که نتایج آن در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	NPD	CSF	KM
ضریب همبستگی پیرسون سطح معنی داری (Sig.)	۰/۳۹ [*]	۰/۰۱	۰/۰۳
	-	۰/۰۱	۰/۰۳
	۴۳	۴۳	۰/۳۴ [*]
ضریب همبستگی پیرسون سطح معنی داری (Sig.)	۰/۳۹ [*]	۰/۰۱	۰/۰۱
	-	۰/۰۱	۰/۰۳
	۴۳	۴۳	۰/۰۳
ضریب همبستگی پیرسون سطح معنی داری (Sig.)	۰/۴۹ [*]	۰/۰۱	۰/۰۱
	-	۰/۰۱	۰/۰۱
	۴۳	۴۳	۰/۰۳
ضریب همبستگی پیرسون سطح معنی داری (Sig.)	۰/۴۹ [*]	۰/۰۱	۰/۰۱
	-	۰/۰۱	۰/۰۱
	۴۳	۴۳	۰/۰۳

نتایج آزمون همبستگی کلیه فرضیه‌های پژوهش را تأیید می‌کند.

فرضیه اول: با توجه به ضریب همبستگی $R=0/01$ و $Sig.=0/01$ فرضیه تأیید می‌شود ($R \neq 0$ و $Sig. < 0/05$).

فرضیه دوم: با توجه به ضریب همبستگی $R=0/34$ و $Sig.=0/03$ ، فرضیه تأیید می‌شود ($R \neq 0$ و $Sig. < 0/05$).

فرضیه سوم: با توجه به ضریب همبستگی $R=0/01$ و $Sig.=0/01$ ، فرضیه تأیید می‌شود ($R \neq 0$ و $Sig. < 0/05$).

نتایج و پیشنهادها

در این پژوهش به بررسی نقش مدیریت دانش در موفقیت عملکرد فرآیند توسعه‌ی محصول جدید از طریق شناسایی عوامل کلیدی موفقیت این فرآیند و اندازه‌گیری نقش آن‌ها در این موفقیت بر اساس پیمایش شرکت‌های کوچک و متوسط فعال در صنعت تولید نرم‌افزار استان یزد پرداخته شد. فرآیند توسعه‌ی محصول جدید فرآیندی پیچیده است که هر پژوهشی در این زمینه محدودیت‌های خاص خود را دارد [۱۱]. از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به کوچک بودن جامعه‌ی مورد مطالعه و همچنین ویژگی‌های خاص اعضای این جامعه از قبیل نوپا بودن، تعداد کم محصولات جدید توسعه یافته توسط آن‌ها و سطح پایین توانایی‌های آن‌ها در به کارگیری روش‌های سیستماتیک توسعه‌ی محصول دانست. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، هیچ کدام از فرضیه‌های تدوین شده که تا حدود زیادی بر مبنای نتایج پژوهش‌های پیشین است رد نشد و تأییدی بر عوامل موفقیت شناسایی شده بر مبنای پژوهش‌های پیشین در این زمینه است. از این‌رو در ادامه نتایج قابل ارایه حاصل از این پژوهش بیان شده است.

۱. شرکت‌های مورد مطالعه در این پژوهش به طور متوسط عملکرد موفقی را در توسعه محصول جدید داشته‌اند. اغلب شرکت‌ها در مدیریت هزینه‌های توسعه و مدیریت زمان توسعه محصول نیز عملکرد موفقی داشته و در حوزه‌ی فروش و سود حاصل از محصول نیز عملکرد قابل قبول بوده است.
۲. میزان اندازه‌گیری شده مدیریت دانش در سطح جامعه مورد مطالعه نشان می‌دهد سطح آشنایی، به کارگیری و توسعه مدیریت دانش در سطح سازمان این شرکت‌ها در حد متوسط است. به عبارت دیگر می‌توان گفت این شرکت‌ها سیستم مدون و ساخت‌یافته‌ای به منظور مدیریت دارایی‌های دانشی خود ندارد، گرچه در سطحی متوسط فرآیندهایشان پوشش دهنده‌ی اهداف یک سیستم مدیریت دانش است. این ضعف به این دلیل است که اغلب شرکت‌های مورد مطالعه از لحاظ بلوغ سازمانی به مرحله‌ای نرسیده‌اند که افراد و دپارتمان ویژه‌ای را به منظور مدیریت دانش و نظام‌مند کردن فرآیندهای آن داشته باشند و از بخشی از آن نیز به دلیل عدم آگاهی از کارایی و اثربخشی این سیستم است.
۳. نتایج آزمون فرضیه اول نشان می‌دهد، میان عملکرد موفقیت‌آمیز یا ناموفق فرآیند توسعه محصول جدید با میزان پوشش داده شدن عوامل کلیدی موفقیت این فرآیند در شرکت‌های نرمافزاری رابطه معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر هر چه شرکت‌ها در صدد ارتقاء شاخص‌ها و فاکتورهای موفقیت فرآیند توسعه محصول جدید خود برآیند و ساز و کارهای خود را در جهت برآورده شدن حد مطلوب آن‌ها به کارگیرند، شناس س موفقیت محصولات آن‌ها از جنبه ورود به بازار، کاهش قیمت تمام شده، کاهش زمان توسعه محصول، سطح کیفیت و برآورده نمودن نیازهای مشتریان بیشتر است.
۴. با توجه به رابطه معنادار میان عوامل کلیدی موفقیت فرآیند توسعه محصول جدید و وضعیت مطلوب مدیریت دانش در سازمان، می‌توان گفت هر چه سازمان‌ها در جهت ارتقاء شاخص‌های کلیدی موفقیت خود از طریق به کارگیری روش‌ها و تکنیک‌های مدیریتی و مهندسی گام بردارند، به همان اندازه ظرفیت و پتانسیل خود را جهت نهادینه شدن دستاوردها و آثار آن‌ها بالا برده‌اند و نتایج آن تبدیل به تجربیات و دانش نهادینه شده

یا به اصطلاح دیگر تبدیل به دانش رسوب شده‌ی آن کسب و کار در درون سازمان می‌شود. به عبارت دیگر می‌توان نتیجه گرفت، بخشی از راهکارهای به کار گرفته شده در جهت پوشش دادن و رسیدن به سطح مطلوبی از عوامل کلیدی موفقیت، به طور مستقیم و غیرمستقیم تأثیر مثبتی بر زمینه‌سازی بهره‌گیری از مدیریت دانش در سازمان دارد. این موضوع تأییدی است بر نتایج بیان شده توسط پژوهشگران پیشین که به بررسی ارتباط مدیریت دانش و موفقیت فرآیند توسعه‌ی محصول جدید پرداخته‌اند [۲۸][۲۵][۱۸][۱۱].

براساس یافته‌های پژوهش و نتایج آزمون همبستگی و تحلیل توصیفی داده‌ها، پیشنهادهای زیر جهت بهبود و ارتقاء سطح عملکرد شرکت‌های نرم افزاری مورد مطالعه در توسعه‌ی محصولات جدید ارایه می‌شود:

۱. آموزش مدیران ارشد، مدیران پروژه و کارشناسان شرکت‌ها نسبت به مفاهیم و رویکردهای جدید در مورد مدیریت دانش و شیوه‌های جدید مدیریت محصول. این آموزش‌ها می‌تواند از طریق کانال‌های رسمی مرتبط با این صنعت در استان یزد و به عنوان یک اجراء یا امتیاز، تدوین و برگزار شود. پارک علم و فناوری، سازمان فنی و حرفه‌ای و سازمان نظام صنفی رایانه‌ای به عنوان متولیان این بخش پیشنهاد می‌شود.

۲. استفاده از روش‌ها و شیوه‌های علمی مدیریت پروژه و تاحد ممکن استخدام افراد متخصص در مدیریت و کنترل پروژه‌های نرم افزاری یا ارایه آموزش‌های تخصصی در این حوزه به کارشناسان با مدیران شرکت‌ها و همچنین تشکیل تیم‌های چند وظیفه‌ای که ترکیبی از نیروهای متخصص در تمامی حوزه‌های کسب و کار شرکت هستند و هدایت آن‌ها در راستای تحقق اهداف پروژه‌های توسعه محصول شرکت.

۳. طراحی و اجرای مکانیزم‌های مستندسازی از یافته‌ها و تجربه‌های اعضای شرکت در طول انجام پروژه‌ها و استفاده از ابزارهای مناسب مانند سیستم‌های اطلاعاتی جهت ثبت، نگهداری و بازیابی آن‌ها و تعهد سازمان به ارزیابی دوره‌ای از میزان دانش سازمانی و ارایه گزارش‌های مکتوب از آن.

۴. به کارگیری روش‌های سیستماتیک و مدل‌های موجود در زمینه توسعه‌ی محصول جدید و بومی کردن هر یک از مراحل آن با ویژگی‌ها و خصوصیات سازمان، محیط کسب و کار، رقا و ...

۵. طراحی و به کارگیری شیوه‌های پاداش‌دهی و تشویقی به کارکنانی که تعهد و تلاش زیادی در گسترش و تسهیم دانش در سطح سازمان به کار می‌برند.

در پایان پیشنهاد می‌شود، پژوهشگران آتی نسبت به انجام مطالعه‌ی حاضر در سطح کلیه‌ی SME‌های نرم‌افزاری کشور و همچنین مطالعه بر روی شناسایی دقیق‌تر عوامل کلیدی موفقیت فرآیند توسعه‌ی محصولات نرم‌افزاری و نحوه‌ی عملیاتی کردن آن در این شرکت‌ها انجام داده و مدل جامع و فرآگیری در این زمینه ارایه نمایند.

منابع

۱. انواری رستمی علی اصغر، شهایی بهنام. مدیریت دانش و سازمان یادگیرنده: تحلیلی بر نقش مستندسازی دانش و تجربه. مدیریت فناوری اطلاعات ۱۳۸۸؛ ۱(۲): ۱۸-۳.
۲. بازرگان عباس، سرمه زهره، حجازی الهه. روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگاه؛ ۱۳۸۳.
۳. رهنورد فرج‌الله، محمدی اصغر. شناسایی عوامل کلیدی موفقیت سیستم مدیریت دانش در دانشکده ها و مراکز آموزش عالی تهران. مدیریت فناوری اطلاعات ۱۳۸۸؛ ۱(۳): ۵۲-۳۷.
۴. عزیزی شهریار، اسدزاده مهدی، زارع میرک آباد علی، حسینی سید سجاد. بررسی و مقایسه ابعاد مدیریت دانش بین سازمانهای دولتی و خصوصی. مدیریت فناوری اطلاعات ۱۳۸۹؛ ۱(۴): ۹۹-۱۱۶.
5. Alavi M, Twana A. Knowledge integration in virtual teams: the potential role of KMS. Journal of the American Society for Information Science and Technology 2002; 53:1029-37.
6. Booz Allen, Hamilton. New Product Management for the 1980s. New York: Booz-Allen & Hamilton Inc; 1982.
7. Newman Brian, Conrad Kurtw. A framework for characterizing knowledge Management Methods, Practices, and Technologies. George Washington University Course EMGT 1999; spring, 298-T1.

8. Clark K, Chew W.B, Fujimoto T. Product development in the world auto industry. Brookings Papers on Economic Activities 1987; 729-771.
9. Clark K, Wheelwright S.C. Managing New Product and Process Development. Free Press 1993; NY: 457-480.
10. Clarke A. A practical use of key success factors to improve the effectiveness of project management. International Journal of Project Management 1999; 17: 139-145.
11. Cooper R.G. From experience: the invisible success factors in product innovation. Journal of Product Innovation and Management 1999; 16: 115-133.
12. Cooper R.G, Kleinschmidt E.J. Benchmarking the Firm's Critical Success Factors in New Product Development. Journal of Product Innovation Management, Elsevier 1995; 12: 374-391.
13. Cooper R.G, Kleinschmidt E.J. New products: what separates winners from losers? Journal of Product Innovation Management 1987; 4:169-84.
14. Ernst Holger. Success factors of new product development: a review of empirical literature. International Journal of Management Reviews 2002; 4(1): 1-40.
15. Cooper R.G, Edgett S.J, Kleinschmidt E.J. Benchmarking NPD practices—1. Research Technology Management 2004; 47 (1): 31.
16. Court A.W, S. J. Culley et al. The Influence of Information Technology in New Product Development: Observations of an Empirical Study of the Access of Engineering Design Information. International Journal of Information Management 1997; 17(5): 359-375.
17. Davenport T, De Long D, Beers M. Successful knowledge management projects. Sloan Management Review 1998; 39 No. 2: 43-57.
18. Jones C. Patterns of large software systems: failure and success. Computer, IEEE 1995; 28: 86-87.
19. Kreiner K. Tacit knowledge management: the role of artifacts. Journal of Knowledge Management 2002; 6(2): 112-23.
20. Lester D.H. Critical success factors for new product development. Research Technology Management 1998; 41(1): 36-43.

21. Liebowitz J. Knowledge management and its link to artificial intelligence. *Expert Systems with Application* 2001; 20: 1-6.
22. Lynn Gary S, Richard B. Skov, Kate D Abel. Practices that support team learning and their impact on speed to market and new product success. *Journal of Product Innovation Management* 1999; 16: 439-454.
23. MacCormack A, Iansiti M. Product Development Flexibility. 4th International Product Development Management Conference, EIASM, Stockholm, Sweden 1997.
24. Moorman C. Organizational market information processes: cultural antecedents and new product outcomes. *Journal of Marketing Research* 1995; 32(3): 318-335.
25. Nonaka I, Takeuchi H. *The Knowledge-creating Company*. Oxford: Oxford University Press; 1995.
26. Pressman R.S. Fear of trying: The plight of rookie project managers. *IEEE Software*, IEEE 1998; 15: 50-51 and 54.
27. Reel J.S. Critical Success Factors In Software Projects. *IEEE Software*, IEEE 1999; 18-23.
28. Song X.M, Parry M.E. A cross-national comparative study of new product development processes: Japan and the United States. *Journal of Marketing* 1997; 61(2): 1-18.
29. Song X.M, Weiss Montoya. Critical development activities for really new versus incremental products. *Journal of Product Innovation Management* 1998; 15(2): 124-135.
30. Standish Group.CHAOS. http://www.standishgroup.com/sample_research/chaos 1994; 1.php.
31. The WISE (Web-enabled Information Services for Engineering) Consortium. 2002 CYS/ 1-020326/ Version A4; 2002.
32. Tsoukas H. The firm as a distributed knowledge system: a constructionist approach. *Strategic Management Journal* 1996; 17: 11-25.
33. Zahra A. New product innovation in established companies: association with industry and strategy variables. *Entrepreneurship: Theory and Practice* 1993; 18(20): 47-70.